

Op 28 mei 1969 heeft het Bestuur van het Bosschap in een openbare vergadering het rapport van de Structuurcommissie bos- en houtsector ongewijzigd aangenomen.

Het Bosschap heeft met het uitbrengen van dit rapport een wezenlijke bijdrage geleverd voor de verdere ontwikkeling van de bosbouw in Nederland. In de Structuurcommissie zat een groot aantal vertegenwoordigers van handel, industrie, werknemers, werkgevers, de Kon. Ned. Bosbouw Vereniging, de Ned. Vereniging van Boseigenaren, het Bosbouwproefstation en het Staatsbosbeheer. Het is een opmerkelijk feit dat deze deskundigen die de vraagstukken in de bosbouw gewoonlijk uit totaal verschillende gezichtshoeken benaderen, thans gemeenschappelijk zijn gekomen tot een duidelijke analyse van de slechte bedrijfsuitkomsten en dat zij bovendien de wegen hebben aangegeven die er toe kunnen leiden dat de economische situatie in de bosbouw verbetert.

In het rapport staan vele waardevolle gegevens en het geeft een duidelijk inzicht in de structurele en economische moeilijkheden waarmede de bosbouw in Nederland heeft te kampen. Het rapport bevat o.a. de volgende conclusies:

De waardeestijging van de grond geeft geen oplossing voor het financieringsvraagstuk.

Op de minder goede gronden dienen extensieve bosbouwmethoden toegepast te worden.

De houtproductie biedt op de betere gronden wel perspectieven, mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden:

vergroting van werkeenheden
concentratie van houtaanbod
stimulering van industriële verwerkingsmogelijkheden
krachtige voortzetting van het onderzoek
actief houtafzetbeleid

Het rapport bevat tevens een aantal aanbevelingen voor het treffen van de volgende overheidsmaatregelen op korte termijn:

toekenning van herbebossingsbijdragen
toekenning van premies op onrendabele dunningen
bevordering van de totstandkoming van ondernemingen welke voor derden bosbouwwerkzaamheden verrichten

intensivering van de samenwerking tussen de Ministeries van Landbouw en Visserij en van Economische Zaken met betrekking tot het inlands hout wat kan worden bereikt door bevordering van concentratie van het houtaanbod en stimulering van industriële verwerkingsmogelijkheden van inlands hout.

Zonder twijfel zullen en de bouseigenaren en de overheid, na het lezen van dit rapport zich nog meer bewust zijn van de kritieke situatie waarin veel van het particuliere bosbezit zich thans bevindt.

Voor de toekomstige structuur van het Nederlandse bos kan het rapport van grote betekenis zijn, maar dan zal aan twee voorwaarden moeten worden voldaan. Ten eerste zal de bouseigenaar het niet moeten laten bij lezen en studeren, maar hij zal de aanbevelingen in praktijk moeten brengen en ten tweede zal de overheid een subsidiebeleid dienen te gaan voeren, dat gebaseerd is op deze aanbevelingen.

*) Op aanvraag zijn exemplaren van het rapport te verkrijgen bij het secretariaat van het Bosschap te 's-Gravenhage.